

skytte kvalitetsnormer mod konkurrence fra mindre lødige produkter, og at forbrugerne derved stilles over for et valg mellem lødige og mindre lødige produkter. Det nye instrument i dansk fødevarerlovgivning, kvalitetsmærkeordningen, vil være velegnet til at sikre, at forbrugerne let kan finde fødevarer af særlig god kvalitet, jf. kapitel 6.

Som nævnt ovenfor er der behov for at fastsætte regler om sammensætningen af produkter, der tjener særlige ernæringsmæssige formål. Direktiv nr. 89/398/EØF om levnedsmidler til særlig ernæring forudsætter etablering af en række varestandarddirektiver.

Etablering af sådanne særregler er især begrundet, når der er tale om produkter, som er essentielle for bestemte befolkningsgrupper og især, hvis der er tale om produkter, som skal erstatte måltider eller hele kosten. Der er i øjeblikket sådanne særregler vedrørende modermælkserstatninger, tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn, børnemad og slankekostprodukter.

Kosttilskud kan ligeledes reguleres efter denne bestemmelse. Dermed sikres, at der kan stilles krav om, at kosttilskud er egnede til at tilføre næringsstoffer i ernæringsmæssigt set relevante mængder, og samtidig at indholdet af aktive stoffer ikke overstiger et sundhedsskadeligt niveau. Der lægges i denne forbindelse vægt på, at kosttilskud alene sammensættes således, at de ernæringsmæssige behov kan opfyldes. Tanken er den, at hvis forbrugere er i tvivl om, hvorvidt de spiser en tilstrækkelig alsidig kost og derigennem får tilstrækkeligt med næringsstoffer, kan de supplere med et kosttilskud, som enten indeholder de stoffer, de mener at mangle, eller som indeholder alle relevante vitaminer og mineraler i de anbefalede mængder - en multivitamin/mineraltablet.

Præparater, som har til formål at forebygge eller helbrede sygdomme eller sygdomssymptomer reguleres efter lægemiddelloven. Der er tale om de såkaldte »stærke« vitamin- og mineralpræparater.

Bestemmelsen giver mulighed for at gennemføre en tvungen tilsætning af næringsstoffer - f.eks. vitaminer og mineraler - for at sikre befolkningen eller befolkningsgrupper tilførsel af næringsstoffer, som ikke i tilstrækkelig mængde findes i den danske kost. Tidligere har der været krav om tvungen tilsætning af visse mineraler og vitaminer til mel og gryn, og vitamin A til margarine. Disse regler er nu ophævet, da det ikke længere er ernæringsmæssigt nødvendigt at opretholde dem.

Det kan blive aktuelt at anvende bestemmelsen til at sikre tilsætning af jod til salt, da det vurderes, at indtaget af jod ernæringsmæssigt set er lavt i dele af befolkningen.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til definitionen i levnedsmiddellovens § 3.

Definitionen omfatter en række stofgrupper: Konserveringsmidler, sødestoffer, farvestoffer, antioxidanter, geleringsmidler, hævemidler, aromastoffer m.fl.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er ny i den forstand, at der ikke tidligere i selve loven har været en definition af begrebet teknisk hjælpestof. Definitionen svarer indholdsmæssigt til definitionen i Codex Alimentarius og i EU-reglerne. Definitionen er medtaget for at klarlægge forskellen mellem »almindelige« tilsætningsstoffer og hjælpestoffer til brug for produktionsprocesser og er relevant, da der kan være tale om forskelligartede reguleringer og reguleringsprincipper for de to stofgrupper. De tekniske hjælpestoffer er som udgangspunkt ikke regulerede specifikt, med mindre der på enkelte områder er tale om særlige behov derfor, f.eks. begrundet i forekomst af rester i fødevarer. Som eksempel kan nævnes ekstraktionsmidler, som er EU-regulerede. Fødevarer, hvortil der er anvendt tekniske hjælpestoffer skal ikke mærkes på linie med andre stoffer, da de netop ikke må have betydning (teknologisk) for det færdige produkt, men kun for selve produktionsprocessen. Det er en selvfølge, at forekomst af eventuelle rester i fødevarer, som kan have sundhedsmæssige konsekvenser, er omfattet af de almindelige sundhedsbeskyttelsesbestemmelser i lovforslagets § 7.

Til § 15

Bestemmelsen fastslår i lighed med den eksisterende bestemmelse i levnedsmiddellovens § 14 at udgangspunktet for regulering af tilsætningsstoffer er positivlitesystemet. Det betyder, at et stof og anvendelsesbetingelserne for stoffet skal fremgå af reguleringen, idet stoffet eller anvendelsen ellers er forbudt.

Denne reguleringsform er nu almindelig anerkendt, også internationalt. Det samme er de grundlæggende principper for tilsætningsstofanvendelsen, jf. forslagets § 17.

Tilsætningsstoffer er reguleret i 3 Rådskrav, om sødestoffer 94/35/EØF, om farvestoffer 94/36/EØF og om andre tilsætningsstoffer end farvestoffer og sødestoffer 95/2/EØF.

Til stk. 1.

Bestemmelsen fastsætter, at anvendelse af et stof kun kan ske, hvis det er godkendt af ministeren.